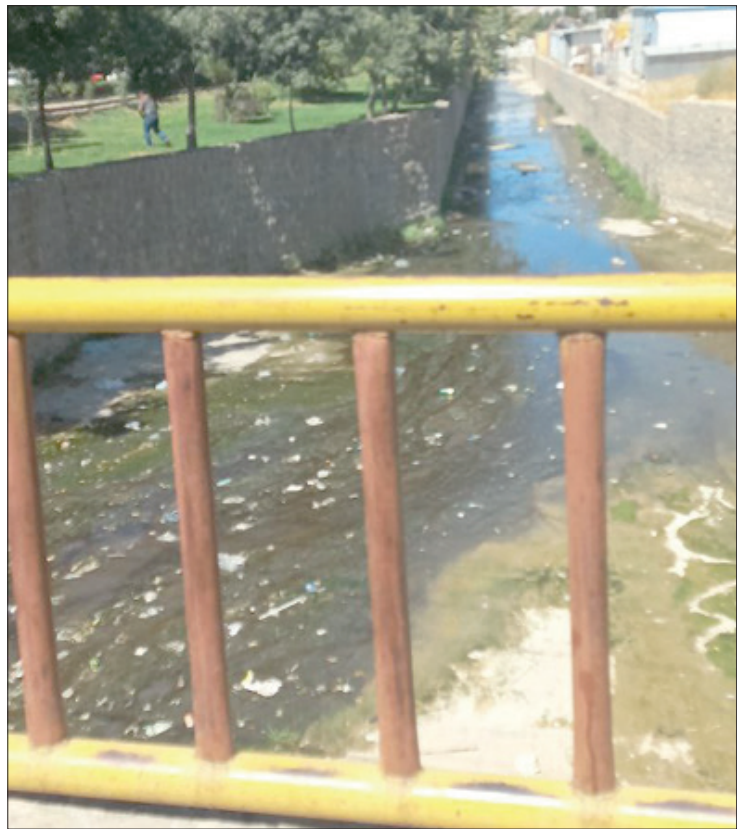

از پشت پنجره اتاق شهردار و حاشیه فرودگاه تا کوچه ها و خندق فراموش شده

قاب‌هایی از بی تفاوتی شهرداری به بجنوردی‌ها

علی اصغر خسروی- به خندق پشت ساختمان شهرداری بجنورد نگاه می‌کنم که زباله و لجن در آن نیشخند می‌زند. قصد دارم به خیابان‌ها و محلات مختلف شهر سری بزنم تا راوی بی واسطه از وضعیت این روزهایشان باشم. نخستین مسیر، چند متر آن طرف تر از پشت پنجره اتاق شهردار بجنورد در خیابان هجرت است. از کنار پارک این خیابان که گذر می‌کنم، آسفالت نشدن بخشی از خیابان مجاور مرکز فرهنگی، هنری توی ذوق می‌زند؛ وضعیتی که چندین ماه پیش هم که از آن جا عبور می‌کردم همین گونه بود؛ این یعنی شهرداری فراموش کرده است این نقطه را که محل رفت و آمد کودکان و نوجوانان و والدینشان به این مرکز فرهنگی، هنری است، آسفالت کند. در کوچه‌ها و خیابان‌های آن محله تا شیراب و نزدیکی فرودگاه، می‌توان صحنه‌های مختلفی از آسفالت زخمی و ناهموار معابر و زباله‌های رها شده در کوچه‌ها و به خصوص بین شمشادها را دید. یک صحنه عجیب را در خندق مجاور فرودگاه بین المللی بجنورد می‌توان مشاهده کرد؛ خندق پر از لجن و علف‌های هرز است و صحنه بسیار زشتی را ایجاد کرده است، آن هم کجا؟ در کنار فرودگاه، جایی که به جز شهروندان، مهمانانی که از نقاط مختلف به مرکز خراسان شمالی می‌آیند ممکن است چشمشان به آن بیفتد و با چنین صحنه‌ای مورد استقبال قرار گیرند؛ یعنی آقای شهردار این خندق را ندیده است؟! کمی آن سوتر، در خیابان «تابش»، قاب‌های مختلفی از بی تفاوتی خدمات رسانی به شهروندان بجنوردی را می‌توان مشاهده کرد؛ از کوچه‌های فراموش شده که چشم انتظار آسفالت هستند تا زباله‌هایی که زیر گرما رها شده است؛ آن جا که یکی از اهالی می‌گوید پس چرا قیرهای فراوانی که شهرداری گفته بیشتر از سال‌های قبل دریافت کرده‌اند، در این کوچه‌های خاکی استفاده نشده است؟ می‌گوید: لکه‌گیری آسفالت کوچه‌ها و خیابان‌ها که دردی را دوا نمی‌کند در حالی که کوچه‌های این محله اصلاً آسفالتی ندارد. وضعیت محله ما را حداقل شما ببینید چون از شهرداری که خبری نیست!

چند متر آن طرف تر، با صحنه‌ای بسیار عجیب تر رو به رو می‌شوم. ابتدا با خودم فکر می‌کنم راه را گم کرده‌ام و به خارج از شهر رفته‌ام، اما نه، در داخل شهر هستیم! با خندقی جنگل مانند رو به رو می‌شوم که بوی شمشیر کننده‌ای از آن، مشام را می‌آزارد. این جا کجاست؟ حاشیه خیابان جانپاز یک؛ چند صد متر آن طرف تر، میدان قائم (عج)، ساختمان فرمانداری و چند اداره کل قرار دارد. یعنی واقعاً شهرداری این خندق را تاکنون ندیده و آن را فراموش کرده است؟ یعنی آقای شهردار، گذرش به این خندق نیفتاده است؟ این حجم از بی تفاوتی شهرداری به یک مسیل، قابل باور نیست.

با هم قاب‌هایی از آن چه ماجرای آن را خواندید، مرور می‌کنیم؛ قاب‌هایی از بی تفاوتی شهرداری بجنورد به شهروندان؛ تصاویری که خودشان حرف می‌زنند. در شماره‌های آینده، قاب‌های دیگری از نقاط مختلف شهر را به نظاره خواهیم نشست.

